

ואז היא כלולה בשתי אותיות ב' והוא בכדי להוליד את ב' המשיחים שהם משיח בן יוסף ומשיח בן דוד (יהל אור), וְאֶעֱלֶת רִישָׁהּ בֵּין בְּרַפְהָא, דְּאִיהוּ רִישָׁא דִּילָהּ, עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא. תִּרִין שׁוֹקְהָא, נְצַח וְהוּד, תִּרִין נְבִיאִים. והיא מכניסה את ראשה בין שתי רגליה דהיינו שהראש שלה הוא העמוד האמצעי שהוא ת"ת דו"א ושתי שוקיה שהם סוד נצח וההוד והם סוד שתי בחינות נביאים שהם נביאים הראשונים ישעיה ירמיה יחזקאל, ונביאים אחרונים שהם תרי עשר (יהל אור). מִתַּפְּן אֹלִידַת תִּרִין מְשִׁיחִין. בְּהֵיא זְמַנָּא וַיַּחֲשׂוּף יַעֲרוֹת, יתְעַבֵּר נַחֲשׁ מֵעֲלָמָא ומהת"ת שהוא ע"י הנצח וההוד היא תוליד את השתי משיחים ובאותו הזמן יתקיים מש"כ ויחשוף יערות ויעבור הנחש מהעולם דהיינו שהנחש הוא בחינת יערות שהם אילנות סרק והם כמו העפר שהוא לחמו של הנחש, וכן יע"ר שהוא כנגד פ"ר דינים שכל אלו ימותקו בזמן הגאולה האחרונה (יהל אור) (ע"כ רעיא מהימנא).

תָּאנָא, ולמדנו על מש"כ בְּאֵיל תִּעְרוּג עַל אֲפִיקֵי מַיִם, דָּא בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל איל היא השכינה הנקראת כנסת ישראל. בְּמַה דְּאֵת אָמַר כמו שנאמר, (תהלים כב) אֵילוֹתַי לְעִזְרָתִי חוֹשָׁה דהיינו שתיבת אילותי היא מלשון חוזק כמו שהשכינה היא כוח וחוזק של ישראל. תִּעְרוּג עַל אֲפִיקֵי מַיִם, וְדָא לְאִשְׁתַּקֵּי מְשִׁקִּי דְּמַבּוּעֵי דְנַחְלָא, עַל יְדֵי דְצַדִּיק ומש"כ תערוג על אפיקי מים פירושו שודאי השכינה משתוקקת בכדי לקבל את שפע המשקה של נביעת הנחל ע"י יסוד דאמא הנמשך ליסוד דו"א הנקרא צדיק (מק"מ). תִּעְרוּג: בְּמַה דְּאֵת אָמַר וכן הפירוש של הלימוד היומי

"תערוג" הוא מלשון השקאה כמו שנאמר, (שיר השירים ו) **לְעֵרוּגַת הַבּוֹשֶׁם** שפירושו שהשכינה עושה את עצמה כערוגה השואבת את המים בכדי לקבל את השפע מהנצח וההוד (רמ"ק), **כֵּן נַפְשֵׁי תַעְרוּג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים. לְאִשְׁתְּקִיָּא מִנְךָ, בְּעֶלְמָא דִּין וּבְעֶלְמָא דְאַתִּי** וכן מש"כ כן נפשי תערוג אליך אלהים פירושו שהנפש משתוקקת בכדי לקבל את השפע מהשכינה הנקראת אלהים בעולם הזה ובעולם הבא (רמ"ק).

מִבוּעֵי נַחֲלָא מֵאֵן אֵינוֹן. מִבוּעֵא חָד לְעֵילָא ומש"כ אפיקי מים בלשון רבים קשה מי הם הנביעות הנחל האלו הרי יש רק מבוע אחד למעלה שהוא יסוד אמא (מק"מ), **דְּכַתִּיב** שכתוב בפסוק, (בראשית ב) **וְנָהָר יוֹצֵא מֵעַדֵּן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן וְגו'** דהיינו ששפע יסוד אמא יוצא מעדן שהוא אבא בכדי שהיסוד ישקה את המלכות הנקראת גן. **וּמִתַּמָּן נָגִיד וְנַפְיָק, וּמִשְׁקֵי גִנְתָּא** ומיסוד דאמא נובע ויוצא השפע בכדי להשקות את הגן שהיא המלכות, **וְכָל אֵינוֹן נַחֲלִין, נָגִידִין וְנַפְקִין וּמִתַּכְנָשִׁין בְּתַרֵּי מִבוּעֵין, דְּאֶקְרוּן נַצַּח וְהוּד, וְאֵלִין אֶקְרוּן אֶפִּיקֵי מֵיָם** דהיינו שכל שפע הנחלים של חג"ת דו"א מקבלים תחילה את השפע מיסוד דאמא והם נמשכים ויוצאים ומתאספים בשתי נביעות ששם הם מתבשלים ונגמרים והם נקראים נצח והוד וכן נקראים אפיקי מים כי הם מוצאים את שפע המים ולכן נאמר אפיקי מים בלשון רבים (רמ"ק), **בְּהַוָּא דְרָגָא דְצַדִּיק, דְּמִנִּיה נָגִיד וְנַפְיָק וּמִשְׁתְּקִיָּא גִנְתָּא** והם ממשיכים את שפע המים אל אותה מדרגה של היסוד דו"א הנקרא צדיק שממנו נמשך ויוצא השפע ומשקה את המלכות הנקראת גן (רמ"ק). **בְּגִין**

כָּד אֵיל וְצָבִי בַחֲדָא מְשִׁתְּכַחִי, (נ"א אֵיל וְצָבִי אֶקְרוֹן עֲטָרַת וְיִסוּד) **צֶדֶק וְצַדִּיק** ולמרות שלא מזכיר הפסוק את היסוד אלא רק איל שהיא המלכות, מכל מקום לפי שזוכרת המלכות בלשון איל הרי הצבי עימו מפני שאיל וצבי מוזכרים בפסוק ביחד וצבי הוא היסוד כמש"כ צבי לצדיק, דהיינו שהיסוד הנקרא צבי משפיע למלכות הנקראת איל והמלכות נקראת צדק והיסוד נקרא צדיק (רמ"ק).

קול ה' יחולל איילות השכינה וחיילותיה

תָּאנָא, בְּתִיב ולמדנו שכתוב בפסוק (תהלים כט) **קוֹל יְהוָה יְחַלְלֵל אֵילוֹת, אֵילוֹת, אֵילוֹת, אֵילֹת בְּתִיב חֶסֶר** תיבת אילות נכתב אילת חסר אות ו' לרמוז אל המלכות הנקראת שדה, **דָּא אֵילוֹת הַשָּׂדֶה** ואילות השדה הם כל בחינותיה ולכן קול ה' שהוא ז"א יחולל אילות כי הוא בורא את המלכות וחיילותיה שהם אילות השדה (רמ"ק) (נ"א דָּא אֵילַת דְּשַׁחַר). (ד"א אֵילוֹת הַשָּׂדֶה) פירוש אחר על מש"כ קול ה' יחולל אילות שהם אילות השדה, **דִּתְנִיא, בְּפִלְגָּוִית לִילִיא, בְּשַׁעֲתָא דְקַדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא עָאֵל לְגִנְתָּא דְעַדָּן לְאַשְׁתְּעִשְׂעָא עִם צַדִּיקִיא** כי למדנו שבחצות הלילה בשעה שהקב"ה נכנס לגן עדן בכדי להשתעשע עם הצדיקים, **הָאֵי קוֹל נְפִיק, וְכָאִיב כָּל אֵינוֹן אֵילָתָא דְסַחְרָנִי פּוֹרְסִיא יְקִירָא קְדִישָׁא** אז קול ה' יוצא ומכאיב ומכניע לכל אותם האילות המסובבות את כסא הכבוד הקדוש שהם שבעים שרי הדין של המלכות (מק"מ), **הָדָא הוּא דְכְּתִיב** וזהו מש"כ, (שיר השירים ג) **שָׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ** דהיינו שהם ששים גיבורים ועוד עשר פנימיים

שלא הזכירם הכתוב והגיבורים האלו ניתנו למלכות מז"א הנקרא ישראל (מק"מ). **דָּבָר אַחֲרַיְחֹלֵל אֵילוֹת פִּירוּשׁ אַחֲרַיְחֹלֵל אֵילוֹת, כְּמָה דְאֵתְּ אָמַר** שהוא כמו מה שנאמר (איוב כו) **חֲלָלָה יָדוֹ נִחַשׁ בְּרַח** [קלב] דהיינו שיחולל הוא לשון בורא כי הקב"ה ברא את האילות שהם החיצונים ומפרנס אותם (מק"מ). ומש"כ **וַיַּחֲשׂוּף יַעֲרֹת כְּמָה דְאֵתְּ אָמַר** פירושו הוא כמו מה שנאמר. (שמואל א יב) **בַּיַּעֲרַת הַדְּבָשׁ** דהיינו שלשון יער הוא לשון מתיקות והכוונה שיתמתק הדין בשורשו, ו**כְּתִיב** (שיר השירים ה) **אֶכְלֵתִי יַעֲרֵי עִם דְּבָשִׁי** [קלג] שלשון יער הוא לשון מתיקות, והדבש הוא מצד הדין בסוד דבש מצאת אכול דרך פן תשבענו והקאתו וע"ז א המחולל אילות נמתק הדין (רמ"ק), **וַיִּנְקֵא לְהוֹ כְּאִמָּא דִּינְקֵא לְבַנִּין** ואז הבינה מניקה וממתקת את הדינים כאמא המניקה לבניה דהיינו שהמיתוק הוא מצד שורש הדין שהיא הבינה (רמ"ק).

אָמַר לִיָּה רַבִּי אֲבָא לרשב"י שמש"כ, (ישעיה כו) **נַפְשֵׁי אֲוִיתֶיךָ בַּלִּילָה אֵף רוּחִי בְּקֶרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָ, נַפְשֵׁי אֲוִתֶךָ בַּלִּילָה מִיַּבְעֵי לִיָּה** קשה דמכיון שדוד המלך דיבר על הנפש שלו אז היה צריך לומר נפשי אנתך בלילה שהוא לשון נסתר ולא אניתך שהוא לשון נוכח. **אֲשַׁחֲרֶךָ,**

אור הרשב"י

נפשם למיתה בגלות כמה דתימא (ישעיה נג) תחת אשר הערה למות נפשו והיו עוסקים בתורה המתוקה מדבש לפיכך עתיד הקדוש ברוך הוא להשקותם יין המשומר בענביו מששת ימי בראשית ולהרחיץם בנחלי חלב.

[קלב] שפירושו שידו בראה את הליותן הדומה לנחש ומברית את הים מהקצה לקצה (מצודות).

[קלג] ואיתא במדרש בבמדבר רבה על מש"כ אכלתי יערי עם דבשי לפי שהערו ישראל